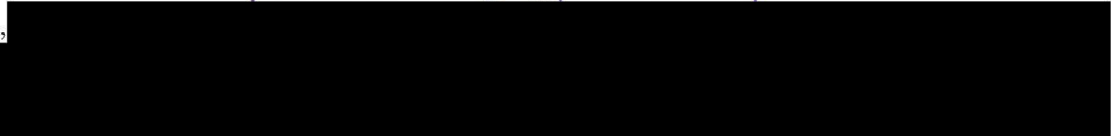

DR. RÓZSAVÖLGYI ÁGNES		Fax:	
ügyvéd	ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	E-mail:	
	IV/01328 - 2 / 2020	E-mail:	
Érkezett: 2020 OKT 01.			
Példány: 1	Kezelőiroda:		
Melléklet: 3 db			

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírottak,

 Kúria Gfv. 30.211/2019/10. számú ítélete ellen benyújtott alkotmányjogi panasz ügyben a 2020. szeptember 08. napján kézbesített IV/1328-1/2020. számú felhívásra az alábbi

nyilatkozatok

terjesztjük elő:

Az alkotmányjogi panaszt – az abban foglalt indítvánnyal együtt – fenntartjuk. Változatlan álláspontunk szerint a Kúria Gfv. VII. 30.211/2019/10. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenes. Meggyőződésünk, hogy a Kúria kiegészítő ítélete tovább súlyosbította a kérelmünkben kifejtett alkotmányjogi sérelmet. A Kúria eljárása részleteiben és összességében is sérti a tisztességes eljáráshoz való jogunkat.

A korábbiakban beterjesztett indítványunkon túlmenően tisztelettel kérjük azt is, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv. VII. 30.211/2019/15. sorszámú kiegészítő ítéletének alaptörvény-ellenességét és kérjük az Abtv. 43. § (1) bekezdés alapján ezen kiegészítő ítélet megsemmisítését is. E tekintetben az eljárási szabályoknak megfelelően az ügyben eljárt első fokú bíróságon alkotmányjogi panaszt terjesztünk elő, de a már megindult IV/1328/2020. számú ügygel való szoros összefüggés miatt a jelen beadványunkban is kifejtjük az álláspontunkat.

I./ A Kúria Gfv. 30.211/2019/10. számú ítélete 2020. június 12.-én került kézbesítésre a jogi képviselőnk részére. Ügyvédünk még aznap - 2020. június 12.-én – bejelentette a Kúriához, hogy az ítélet iratellenesen tagadja a felülvizsgálati ellenkérelmének beadását, és meg sem említi az EUB előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésére tett indítványát, valamint az alperes előkészítő iratára tett észrevételeinek beadását.

II./ Az alkotmányjogi panaszt ügyvédünk 2020. július 18.-án terjesztette be az elsőfokú bírósághoz – és mily különös – a Kúria 2020. június 23.-i dátummal ellátott kiegészítő ítélete az alkotmányjogi panasz benyújtását követően 2020. augusztus 03.-án került kézbesítésre a jogi képviselőnk részére.

III./ Az rPp. 225.§ (1) bekezdésben foglalt rendelkezés nem alkalmas eljárásjogi eszköz ahhoz, hogy a bíróság az érdemi határozatát megváltoztassa, azzal ellenkező döntést hozzon. Éppen ezért a Kúriához 2020. június 12.-i dátummal intézett bejelentés nem az ítélet kiegészítésére irányult.

IV./ A kiegészítő ítélet lényeges hiányossággal **egészítette ki az ítélet [10] pontját.**

Meg sem említi a felülvizsgálati ellenkérelemben is szereplő hivatkozást, miszerint a törlesztő részlet kiszámításának elvégzését – minden egyéb megfontolástól függetlenül – önmagában kizárja, hogy a **szerződéskötéskor aláírt okiratokban többféle kamat mérték szerepel.** A felülvizsgálati ellenkérelemben és a DH2 tv. 37.§ (1) bekezdés alapján 2016. január 09. –án módosított kereseti kérelem 10. oldalán is szerepel, hogy:

- a kölcsönszerződés II/3. pontja évi 6,69% ügyleti kamatot tüntet fel
- a jelzálogszerződés 1.2. pontjában az ügyleti kamat mértéke évi 6,29% szerepel, betűvel kiírva pedig hat egész hatvankilenc százalék
- a közjegyzői okirat II. pontjában (2. oldalon) évi 6,69% ügyleti kamat szerepel, ellenben ugyanezen közjegyzői okirat 11. oldalán az 1.2. pontban az ügyleti kamat évi 6,29 %, betűvel kiírva pedig hat egész hatvankilenc százalék szerepel.

V./ Továbbá a **kiegészítő ítélet sem bírálta el** a felülvizsgálati ellenkérelemben is szereplő lényeges hivatkozást, miszerint az alperes a perben nem közölte a folyósítás dátumát, nem jelölte meg a kölcsön deviza összegét a folyósítási árfolyamon, nem közölte az alkalmazott ügyleti kamatot, és nem mutatta be az ÜSZ-ben szereplő képlet alkalmazását, következésképpen nem támasztotta alá, hogy a felperesek forintszámlájáról konvertált deviza törlesztő részletek pontosan milyen számításra alapulnak. Ezért hiteltelen és bizonyítatlan az alperes állítása, hogy az általa levont törlesztő részleteket eredményezi a képlet alkalmazása.

Az, hogy a Kúria a kiegészítő ítéletben beidézi a hivatkozásunkat, nem jelent elbírálást. Egyetlen szó sem szerepel a kiegészítő ítéletben arra vonatkozóan, hogy a Kúria a hivatkozásainkkal szemben milyen okból vélte egyértelműen kiszámíthatónak a türelmi idő alatt esedékes törlesztő részleteket.

Azt hivatkozásunkat pedig már meg sem említi a kiegészítő ítélet, hogy a türelmi idő lejártát követő 11 évre vonatkozóan sehol, semmilyen képlet nem szerepel a törlesztő részlet kiszámítására vonatkozóan.

VI./ Mindezek következtében a kölcsön törlesztő részletei kiszámíthatósága tekintetében a **kiegészítő ítélet [13] pontja ugyanúgy és ugyanolyan okokból sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését és a 28. cikkét, mint a kiegészített ítélet.**

VII./ A perben hozott ítéletekben egyaránt tényként szerepel, hogy a kölcsönszerződés nem tartalmazza a törlesztő részletek összegét sem az 5 éves türelmi időre vonatkozóan – melynek ideje alatt csak a kamatokat kell törleszteni – sem pedig az utána következő 11 évre vonatkozóan, amikor a kamat és a tőke együttes törlesztése történik.

Részletesen indokolt kérelmünk alapján a Kúria köteles lett volna a 93/13. EGK Irányelv értelmezése tekintetében az EUB előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezni, mivel EUMSZ 267. cikk (az EKSz. korábbi 234. cikke) az alábbi rendelkezést tartalmazza:

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni.”

Kérelmünk az alábbi kérdésekben indítványozta előzetes döntéshozatali eljárás megindítását:

- 1) A 93/13 Irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében, illetve 5. cikkében írt világos és érthető megfogalmazás követelményét úgy kell-e értelmezni, hogy annak eleget tesz az olyan fogyasztói kölcsönszerződés, amelynek alapján a fogyasztó a törlesztés első 5 (öt) éves „türelmi ideje” alatt

csupán a kölcsön kamatainak törlesztésére köteles, azonban az egyedileg meg nem tárgyalt kölcsönszerződés nem tartalmazza a kölcsön törlesztő részletének összegét, hanem a professzionális szerződő fél által alkalmazott, külön terjedelmes dokumentációként megszerkesztett, a fogyasztó által alá nem írt Általános Üzletszabályzatban egy matematikai képlet szerepel a kamatszámításra, *anélkül azonban, hogy a professzionális szerződő fél erre felhívta volna a fogyasztó figyelmét, és a matematikai képlet értelmezéséről, valamint alkalmazásáról tájékoztatást nyújtott volna.*

- 2) A 93/13 Irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a jóhiszeműség követelményével ellentétben a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idéz elő a fogyasztó kárára a perbeli ügyben alkalmazott olyan további, egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel, hogy a „türelmi idő” lejártát követő 11 (tizenegy) évi törlesztési időszakra sem a kölcsönszerződés-, sem pedig más dokumentáció nem tartalmazza a fogyasztót terhelő törlesztő részletek összegét, vagy a kiszámításának módját, hanem azt utólagosan és egyoldalúan a professzionális szerződő fél jogosult meghatározni.

A kiegészítő ítélet elsősorban a rPp. 275.§ (2) bekezdésben foglalt korlátra tekintettel utasította el az EUB eljárására irányuló indítványunkat. Azonban ezzel súlyosan sértette a tisztességes eljárásra vonatkozó jogunkat.

Egyrészt azért, mert jogerősen pernyertesek lettünk, így nem volt sem okunk-, sem módunk felülvizsgálati kérelem előterjesztésére.

Másrészt a nemzeti jog nem lehet akadály a EUB előzetes döntéshozatali eljárása megindításának, és oka az EUMSZ 267. cikke megsértésének.

A Lisszaboni Szerződést elfogadó Kormányközi Konferencia záróokmányához csatolt 17. számú Nyilatkozat az uniós jog elsőbbségéről rendelkezik. **A másodlagos uniós jogforrások közvetlen hatályának és közvetlen alkalmazhatóságának érvényre juttatása** a lojalitás elvéből [a Lisszaboni Szerződéssel módosított Európai Unióról szóló Szerződés 3a. cikk (3) bekezdése, kihirdetve: 2007. évi CLXVIII. törvénnyel] fakad, és az Alaptörvény E. cikkére visszavezethetően (korábban az Alkotmány 2/A. §) az uniós jog és a belső jog konfliktusát a tagállami jog mellőzésével kell feloldani. [C-106/77, 16. és 21. pontok, „Simmenthal (I)”-ügy]. Ennek megfelelően az uniós jog tagállamon belüli, peres eljárásokban történő alkalmazásakor az értelmezési hierarchia csúcsán az EuB áll. Határozatai – és az azokban megfogalmazott uniós jogi tartalom – az uniós szabályozási területeken nem nélkülözhető a tagállami bíró jogértelmező tevékenysége során. **A 93/13 EGK Irányelv preambulum (24) bekezdése konkrétan a tagállamok bíróságai és közigazgatási szervei kapcsán mondja ki,** hogy megfelelő és hatékony eszközökkel kell rendelkezniük ahhoz, hogy megszüntessék a fogyasztókkal kötött szerződésekben a tisztességtelen feltételek alkalmazását. Az Irányelv közvetlen vertikális hatálya folytán kötelező a bíróságokra.

Az uniós jog hatékony érvényesülésének a nemzeti eljárási szabályok is alá vannak rendelve; amennyiben a hazai eljárási szabályok az uniós jog érvényesülését akadályoznák, úgy ezeket az eljárási szabályokat figyelmen kívül kell hagyni (C-33/76. „Rewe” ügy).

A 33/76. számú „Rewe” ítélet óta az EuB elismeri ugyan a tagállami eljárási autonómia elvét, de azzal a feltétellel, hogy ezek a szabályok kielégítik az egyenértékűség, valamint a tényleges érvényesülés követelményét. Ha bármelyik feltétel hiányzik, az eljárási szabályt az uniós joggal ellentétesnek minősíti, és e ténynek a nemzeti jogszabály alkalmazását kizáró hatást tulajdonít (pl. C-415/11. „Aziz” ítélet első rendelkezése). **Az uniós jog tényleges érvényesülésében akadályt jelentő nemzeti jogszabály tehát figyelmen kívül marad.**

Az EuB döntéseiben az eljárási autonómia korlátjaként megfogalmazott fent említett két alapelv a későbbi joggyakorlat szempontjából elvi jelentőségűnek számított, a jogirodalomban több esetben csak "Rewe-feltételek"-ként, vagy "Rewe-teszt"-ként hivatkoztak rá. A tényleges érvényesülés elve megköveteli, hogy a tagállamok eljárási szabályai ne tegyék gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jogon alapuló igények érvényesítését. A nemzeti bírónak a belső eljárásjogot lehetőleg úgy kell értelmeznie, hogy a tényleges érvényesülés követelményének tiszteletben tartása biztosítva legyen, ebből következően szükség esetén **minden olyan nemzeti rendelkezés alkalmazásától el kell tekintenie, amelynek alkalmazása a konkrét ügyben az uniós jogot sértő eredményre vezetne.**

Ennek megfelelően mondta ki az **EUB 106/77. sz. döntésének 21. pontja**, hogy: *A fenti megfontolásokból következik, hogy minden – hatáskörében eljáró – bíróságnak kötelessége a közösségi jog teljes egészében történő alkalmazása és azon jogok védelme, amelyet az a magánszemélyek számára biztosít, adott esetben eltekintve a nemzeti jog mindazon – akár a közösségi szabályt megelőző, akár azt követő – rendelkezéseinek alkalmazásától, amelyek esetlegesen ellentétesek azzal.*

Ami pedig a Kúria kiegészítő ítéletének az EUMSZ 267. cikke értelmezését illeti, a **Kúria nem ad választ arra, hogy álláspontja szerint milyen akadály van az EUB eljárása kezdeményezésének:**

- netán a kérdés nem releváns?
- netán a kérdést az EUB már értelmezte?

A fenti esetekben pontos magyarázatot kellene adni, amely nyilván lehetetlen, mivel rendkívül jelentős kérdésről van szó, és az EUB precedens döntést még nem hozott hasonló ügyben. Ilyenre a Kúria nem is hivatkozik.

Az „ésszerű kétség felmerülésével” kapcsolatban pedig álláspontunk szerint a napnál világosabb egy jogállamban, hogy tisztességtelen a kölcsönszerződés, amennyiben:

- ❖ a kölcsönszerződés nem tartalmazza a fogyasztót terhelő törlesztő részletek összegét, hanem
- ❖ öt éves futamidőre a fogyasztónak kellene az üzletszabályzatban szereplő, többféle képlet közül kiválasztandó, meg nem magyarázott matematikai képlet alapján kiszámolni,
- ❖ és további tizenegy (11) évre pedig egyetlen olyan okirat sincs, amelyben valamilyen számítási mód szerepelne a törlesztő részletre vonatkozóan,

noha a fogyasztó legjelentősebb kötelme az életkörülményeit havonta érintő törlesztési kötelezettség teljesítése.

Ha Kúriának kétséges az ilyen fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés tisztességtelensége, akkor az EUMSZ 267. cikke alapján kötelessége az EUB előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezni, mivel a határozata ellen nincsen jogorvoslati lehetőség.

Összefoglalóan:

A Kúria kiegészítő ítélete is tisztességtelen, mert megfoszt bennünket, mint fogyasztókat az EU közösségi joga által biztosított jogvédelemtől, másrészt az Alaptörvény 28. cikke a formális jogszerűségeen túlmutató, olyan alkotmányjogi szempontból értékelhető tartalmi követelményeket támaszt a bírói döntések indokolásával szemben, amelyek értelmében a bíróságnak a döntése szempontjait, indokait kellő részletességgel kell bemutatnia {3305/2017. (XI. 24.) AB határozat, indokolás [41]; megerősítve 3179/2018. (VI. 8.) AB határozat [82]}, amelynek a kiegészítő ítélet sem tesz eleget.

Az Alkotmánybíróság szíves elnézését kérve az alkotmányjogi panasz indítványunkkal összefüggésben nem szeretnénk a nevünk nyilvánosságra hozatalához hozzájárulni. Túlságosan sokat szenvedtünk már az ügygel kapcsolatban, hosszú éveken át alulírott Rác Erzsébet teljes rokkant nyugdíját leemelte a bank a számláról. A hét évi pereskedés – és az alatt bekövetkezett jogszabályváltozások – majd pedig a kölcsönszerződés banki felmondása felőrölte az idegrendszerünket.

Budapest, 2020. szeptember 28.

Tisztelettel:

[REDACTED]

Indítványozók

képv.:

[REDACTED]

melléletek:

- ✓ bejelentés a Kúriához 2020. június 12.
- ✓ a Kúria Gfv. VII. 30.211/2019/15. sorszámú kiegészítő ítélete
- ✓ indítvány az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezésére

